

Les
**ESBOJARRADES
AVENTURES**
de la
**MABEL
JONES**

WILL MABBITT

Il·lustrat per Ross Collins

Una història de pirates per pixar-se de riure

Estrella Polar

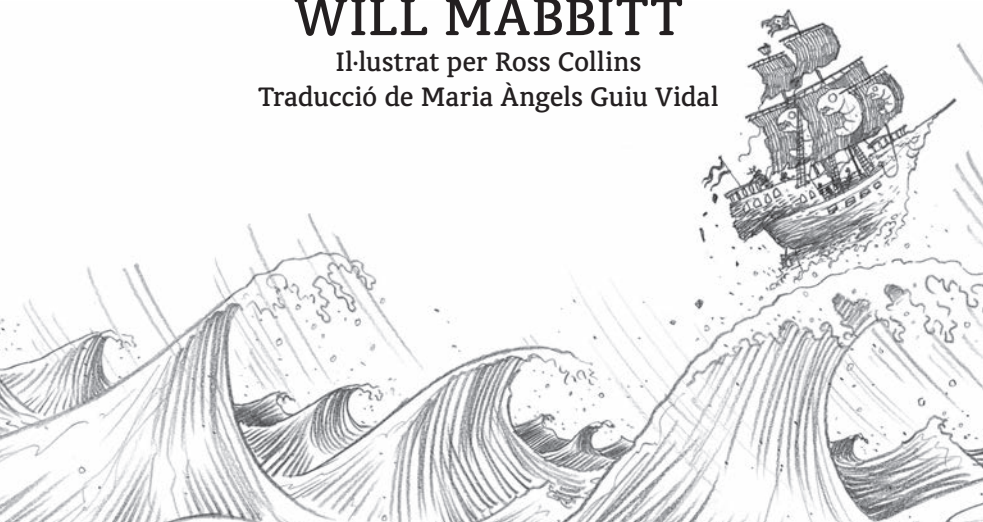

Les
**ESBOJARRADES
AVENTURES**
de la
**MABEL
JONES**

WILL MABBITT

Il·lustrat per Ross Collins

Traducció de Maria Àngels Guiu Vidal

Estrella Polar

Collecció Les esbojarrades aventures de la Mabel Jones

Títol original: *The Unlikely Adventures of Mabel Jones*

© del text: Will Mabbitt, 2015

© de la traducció: Maria Àngels Guiu Vidal, 2016

© de les il·lustracions de coberta i interior: Ross Collins, 2015

© d'aquesta edició: 2016, Grup Editorial 62, s.l.u.,

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.com

Primera edició: novembre del 2016

ISBN: 978-84-9137-118-2

Dipòsit legal: B. 20.212-2016

Maquetació: Emma Camacho

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

ÍNDEX

CAPÍTOL 1

El segrest

CAPÍTOL 2

Pirates

CAPÍTOL 3

El Pal Greixós de la Mort Segura

CAPÍTOL 4

La llista

CAPÍTOL 5

La taverna de La llagosta cadavèrica

CAPÍTOL 6

Una tempesta i una traïció fastigosa

CAPÍTOL 7

Aquella sensació de quan t'enfonses

CAPÍTOL 8

El degoteig infinit

CAPÍTOL 9

La Mabel s'escapa del degoteig infinit

CAPÍTOL 10

El peix fa un rot

CAPÍTOL 11

El lladre més competent de la història

CAPÍTOL 12

Un amic que necessita ajuda

CAPÍTOL 13

Un destí pitjor que un destí pitjor que la mort

CAPÍTOL 14

La princesa Mabel Jones

CAPÍTOL 15

Un cop de mà

CAPÍTOL 16

Sens dubte, el lladre més competent de la història

CAPÍTOL 17

La pota del capità

CAPÍTOL 18

Un truc de be

CAPÍTOL 19

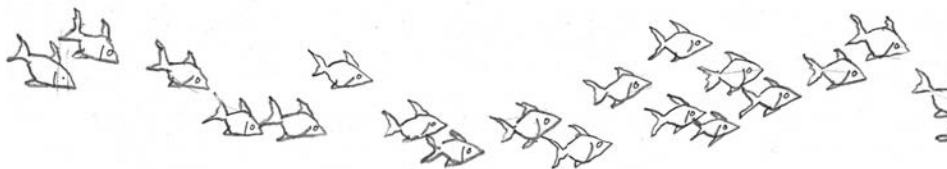
Sota terra

CAPÍTOL 20

Els secrets de la cripta

CAPÍTOL 21

Pescant

CAPÍTOL 22

Travessia complicada

CAPÍTOL 23

A casa

CAPÍTOL 24

Formes fantasmagòriques

CAPÍTOL 25

El campanar dels morts

CAPÍTOL 26

Muntant un bon enrenou

CAPÍTOL 27

El terrible clonc

CAPÍTOL 28

Les conseqüències del terrible clonc

CAPÍTOL 29

El sonor dong

CAPÍTOL 30

Les repercussions del sonor dong

CAPÍTOL 31

La revenja del comte

EPÍLEG

CAPÍTOL 1

El segrest

A la Mabel Jones la va despertar una calma sobtada.

«Què és aquest silenci?», es va preguntar.

A fora, la ciutat estava estranyament callada.

Els veïns no miraven la tele.

No hi havia cotxes pujant i baixant pel carrer, normalment tan transitat.

Fins i tot els ratolins que corrien per sota els taulells de fusta del terra s'adonaven d'aquell sinistre silenci. Un silenci molt sospitosos...

La noia va escoltar amb molta atenció, però ni tan sols tancant els ulls amb totes les seves forces era capaç d'identificar d'on venia aquell silenci.

Que poc s'imaginava que l'origen del silenci s'esmunyia per la gatera amb un sabre entre les dents...

...travessava la sala de puntetes, deixant petjades humides a la moqueta...

...pujava sigil·losament les escales,

aturant-se un segon per **estremir-se** de por davant d'una fotografia de la besàvia de la Mabel...

...s'ajupia al llindar de

l'habitació de la Mabel amb

un sac enorme, dissenyat especialment per enquir-hi nens, i, en aquell mateix instant, obria la porta per...

UN MOMENT! ESPERA!

 El segrest

Abans que siguem testimonis de l'esfereïdora imatge de com entaforen hàbilment la jove Mabel Jones dins un sac en plena nit, em sembla que és hora de revelar la identitat de l'ésser que ha envaït casa seva d'aquesta manera tan eixordadorament silenciosa.

Il·luminem una mica les ombres i revelem la discreta criatura que s'oculta al racó.

Qui ets, criatura? I què fas amb aquest sac?

Els bigotis de la bèstia tremolen.

I es llepa la grapa per allisar-se ansiosament el pelatge del cap, que se li eriça en la direcció que no toca.

Una pausa, i llavors ens clava uns ulls molt oberts i parpelleja, nerviós:

—Jo? Jo és el *Silent Malastruga*.

Parla!

I a quina espècie pertanys?

—Jo és un loris silenciós.

Una espècie vil: silenciosa com un cacauet i es-

munyedissa com una cotxinilla en un pot de panses.

Què et porta a l'habitació de la pobra i desafortunada Mabel Jones?

—Jo ser l'home del sac a bord d'**El CuC FaRoTxe!**

L'home del sac?

—L'home del sac que ensaca nens! Tinc dits a les grapes adients per fer nusos i mantenir els marrecs sans i estalvis a dins del sac.

No deus pas parlar de la jove Mabel Jones, oi?

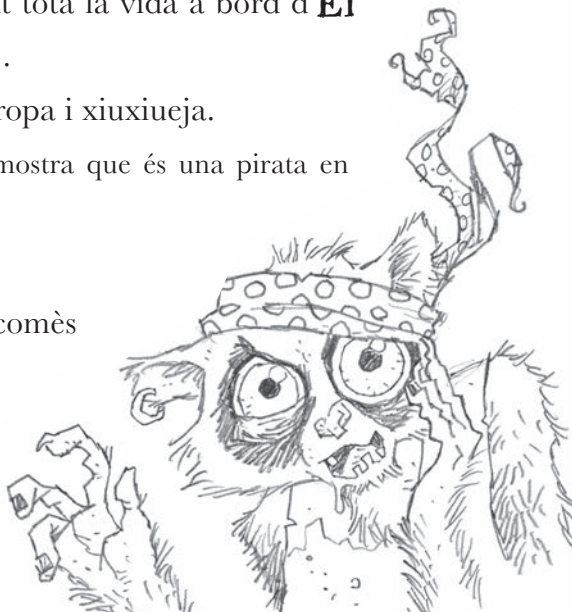
—Ha dut a terme l'**ACCIÓ** prohibida. L'**ACCIÓ** que segella el pacte! L'**ACCIÓ** que la lliga al capità per servir durant tota la vida a bord d'**El CuC FaRoTxe.**

La criatura s'apropa i xiuxiueja.

—L'acció que demostra que és una pirata en potència.

No pot ser!

No pot haver comès
l'**ACCIÓ!**

—Que sí! Que sí! Nosaltres ho vam veure pel telescopi del capità!

Mare meva! S'ha dut a terme l'**ACCIÓ!**

Què passa, lector?

No saps de quina **ACCIÓ** parlem?

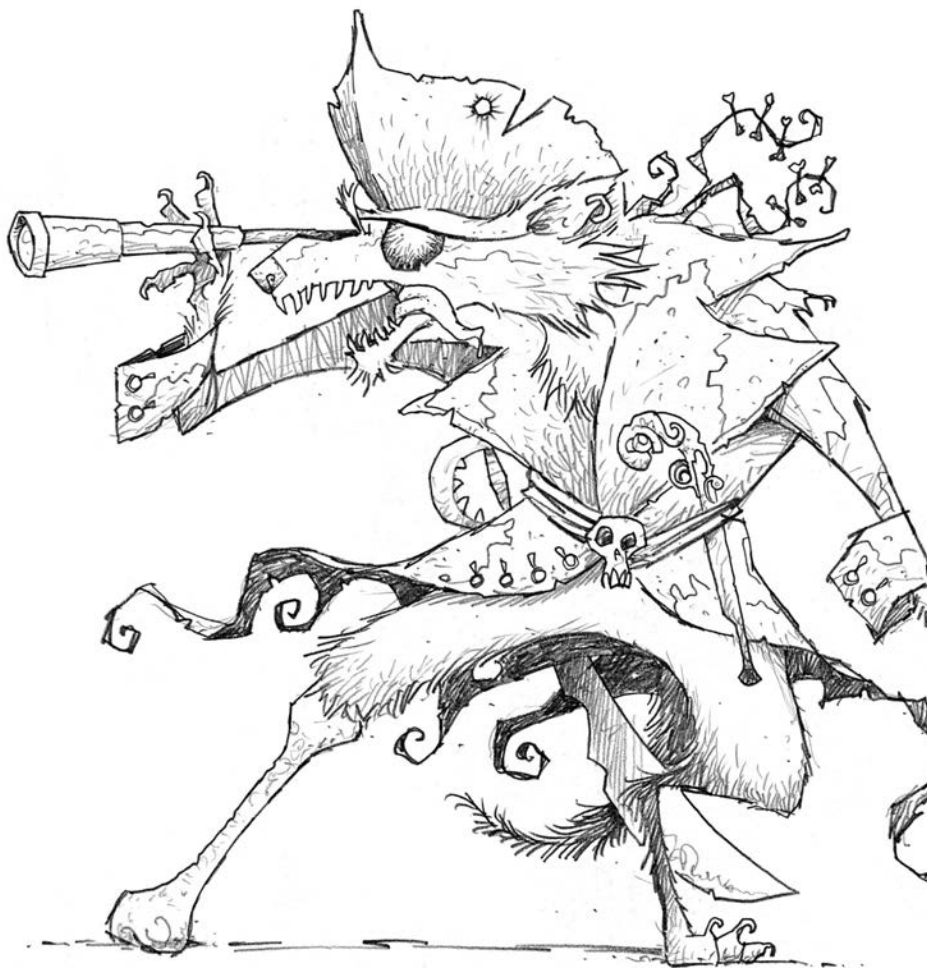
I és clar que no. Que estúpid, per part meva. Segurament no t'has passat anys a bord d'un vaixell pirata. Segurament no t'has assegut mai en una rotllana al voltant d'una foguera en cap platja tropical, clavant les darreres queixalades a un lloro acabat de rostir. I no has sentit explicar, després, quan ja no queda gota de rom, històries xiuxiuejades sobre marrecs desafortunats que han estat reclutats pels pirates després d'haver comès l'**ACCIÓ** sense saber-ho!

De manera que acompanya'm una estoneta a la coberta del vaixell pirata

El Cuc FaRoTxe!

LES ESBOJARRADES AVENTURES
DE LA MABEL JONES

on trobarem el **CAPITÀ IDRYSS EBENEZER
SKERDA.**

L'Skerda és un llop.

Un llop amb un barret pirata i una pota postissa feta amb un fèmur humà. Du un sabre rovellat penjant del cinturó i una pistola carregada amagada als calçotets, i no té por de fer-los servir! L'ull esquerre el va perdre fa temps, cremat per un petard errant. El dret el té encastat al final d'un telescopi, que apunta cap a un estrany forat de la capa d'espessa boira que envolta **El CuC FaRoTxe**; un forat a través del qual observa un món diferent del que coneix.

El món dels humans.

Un món en el qual la jove Mabel Jones està a punt de perpetrar l'**ACCIÓ**: la solemne burxada de nas de la Mabel Jones amb el dit amb què normalment se'l burxa.

—Se l'ha cruspit, ja? —pregunta la tripulació, ansiosa—. Ha completat l'**ACCIÓ**?

—Encara no, nois, encara no!

LES ESBOJARRADES AVENTURES
DE LA MABEL JONES

La sort de la Mabel està a punt de decidir-se: depèn del destí final de la burilla que en aquests moments té a la punta del dit. El dit que ara mateix vacil·la entre la boca i la paret, mentre la noia rumia: cruspir-se-la o treure-se-la de sobre.

Se la cruspirà, doncs?

Finalment, pren la decisió. La mateixa que prendria qualsevol persona que pensa que ningú no l'observa. La mateixa que prenen arreu del món en aquest mateix instant directors d'escola, bombers, cambres i pares (però, sobretot, directors d'escola).

Se la cruspeix!

L'Skerda somriu d'orella a orella. Un parell de mans extres a bord seran de gran utilitat. Vés a saber si no aconseguiran una picossada al proper port, gràcies a la criatura.

Es tomba cap al Silent Malastruga i clava un cop al loris a l'esquena, deixant anar una riulla malvada.

—Au, arreplega el sac, que aquesta nit surts a ensacar nens!

A l'habitació del número 23 de l'avinguda Gudgeon, la Mabel Jones es disposava a saltar del llit a la recerca de l'origen d'aquell silenci sospitós.

Tot mirant per la finestra, la noia va veure la ciutat embolcallada en una boira espessa d'un gris ver-

dós. Només en sobresortien les puntes dels edificis més alts.

Quina nit més rara! Normalment no s'acostumava a despertar per culpa d'una calma estranya. I mai no havia vist la ciutat tan...

Au!

S'havia entrebancat amb alguna cosa.

Un cacauet!

Però per quins sets sous havia d'haver-hi un cacauet al terra de la seva habitació?

«*Si ni tan sols m'agraden els cacauets*», va pensar la Mabel. «*A banda dels que estan coberts de xocolata, és clar. I tot i així, només m'agrada la part de la xocolata*».

Ai! N'hi havia un altre.

I un altre.

«*Que estrany!*».

Algú havia fet un caminet de cacauets que conduïa al racó més fosc de l'estança.

Els va agafar d'un en un.

«Gairebé és com si algú VOLGUÉS que el seguís».

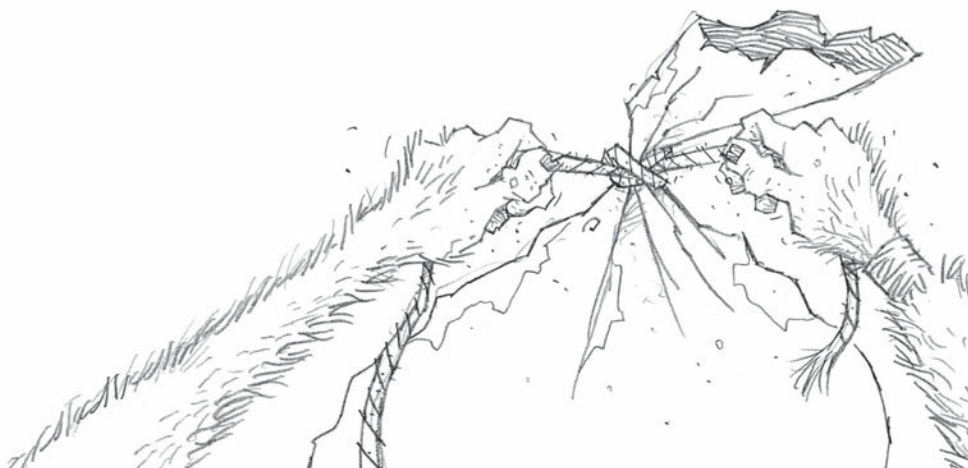
La Mabel es va rascar l'aixella, pensativa.

«Gairebé és com si hi hagués algú a l'habitació».

«HI HA ALGÚ
A L'HABITACIÓ!».

La Mabel Jones es va tombar per córrer cap a la porta, però una mà forta i llargaruda la va arregar per darrere. La noia va obrir la boca per demanar ajuda, però només va arribar a pronunciar la «P» de pare abans que una altra mà li segellés els llavis hermèticament i l'entaforés dins un sac.

Uns dits hàbils van lligar el sac amb un nus.

LES ESBOJARRADES AVENTURES
DE LA MABEL JONES

I el van aixecar fins a la finestra, on un parell de braços peluts el van carregar diligentment i el van introduir en aquella espessa boira. Aleshores, aturant-se tan sols per examinar la mossegada de dimensions Mabel Jones que tenia a la mà, el **Silent Malastruga** es va enfil·lar a l'ampit de la finestra i va saltar cap a aquella nit tan fosca.

Al cap de no res, es va trencar el silenci.

I per damunt del soroll habitual del trànsit del centre de la bulliciosa ciutat, lluny del port o de la costa més propers, arribaven les notes d'una cançó marinera, desafinada i grollera, entre el que quedava d'aquella espessa boira.

Els veïns van apujar alhora el volum de les teles.